

И така въздухъ-тъ е тѣло прозрачно, което има тежнина нѣ тая тежнина е твърдѣ малка; ми можемъ да се убѣдимъ, че въздухъ-тъ е много по-лекъ отъ вода-та. Да запушимъ едно праздно шише съ запушалка и да го пустнемъ у вода, ште видимъ, че не ште да потъне; да го напълнемъ съ вода, отеднѣжъ ште иде на дѣно-то; дѣто ште рече, шише-то съ вода-та е по-тежко отъ шише-то само съ въздухъ.

Кой не знае бжзени-тѣ плюкала, съ които дѣцата много обичать да плюкатъ? Да ли сте си помислили нѣкога, зашто запушалка-та искача отъ плюкалото прѣди да стигне до нея друга-та запушалка, която се тика отъ мушалка-та? Заштото, между двѣ-тѣ запушалки има едно трете тѣло, което се натиска отъ една-та запушалка, та истикова друга-та. Като тикаме запушалка-та съ мушалка-та, усѣштаме, че нѣшто въспира запушалка-та въ плюкалото, прѣди да искокне крайна-та запушалка. Свойство-то на едно тѣло да се сбира, кога го налѣгатъ, и пакъ да се распушта, кога го оставятъ, нарича се *жилавина*. Въздухъ-тъ е много жилавъ.

Ако извадимъ отъ единъ мѣхуръ въздухъ-тъ, мѣхуръ-тъ ште се сбере и ако му не пустнемъ изново въздухъ, никакъ не можемъ да го направимъ да стане пакъ валчестъ, като по-напрѣдъ. А какво нѣшто сбира мѣхуръ-тъ? Вънкашнѣ въздухъ, който го налѣга отъ всички страни: а въ мѣхуръ-тъ нѣма въздухъ да му се упрѣ. Да пустнемъ въ единъ мѣхуръ, *малко* студенъ въздухъ, па да вържемъ уста-та на мѣхуръ-тъ здраво и да го припечемъ срешта огнь-тъ: мѣхуръ-тъ малко по малко ште се надуне и, ако го не отеглимъ, ште се пукне. Отвѣнъ не е влѣзълъ въздухъ въ мѣхуръ-тъ, та ште рече, че оный въздухъ,